

International Youth Expedition 2013

Lenin Peak 7134m

Expeditie verslag

Thijmen Piek
GSAC

UIAA
Global Youth Summit

Lenin Peak in Kirgizië, 7134m, is een van de hoogste toppen van het Pamir gebergte. 75 jaar geleden is hij voor het eerst beklommen door een groep Oostenrijkers. Om hier bij stil te staan heeft de UIAA Global Youth Summit er voor gekozen om een internationale (jeugd) expeditie naar Lenin Peak te organiseren en zo de samenwerking tussen klimmers uit verschillende landen te stimuleren.

Na maanden van voorbereiding, trainen en uitkijken naar een eerste ervaring met extreme hoogte vlieg ik naar Bishkek, Kirgizië. Hier komt het hele expeditieteam samen: Alexander Zaidler, onze expeditieleider, en klimmers uit o.a. Oostenrijk, Spanje, Korea, Rusland en Finland. Ook Rim Lucassen, mijn klimmaatje uit Nederland.

Vanuit Bishkek vliegen we naar Osh, de tweede grote stad in Kirgizië. Hier overnachten we in een hostel en overdag bezoeken we het stadscentrum. Osh is meer dan 3000 jaar oud en ligt aan de vroegere Silk Road. We bezoeken de oude bazaar en slaan hier onze laatste voorraden in; noten, dadels en andere gedroogde vruchten.

© Thijmen Piek

De volgende dag vertrekken we met drie, tot aan de nok toe volgeladen, busjes naar Achik-Tash, een grote vlakte aan de voet van Lenin Peak, waar ons BaseCamp zal staan voor de komende weken. Onderweg stoppen we regelmatig om de koelvloeistof aan de vullen en te genieten van de omgeving en de lokale lunchgerechten. Na een 12 uur durende rit komen we aan in het International Mountaineering & Kyrgyz Alpine Club Camp, 3600m. We maken kennis met onze instructeurs, Sascha

en Valeria, en het personeel van het kamp. Onze derde begeleider, Andrey, zit nog hoog op de berg maar zal later in de week naar BC komen. Het kamp bestaat uit een grote messtent met keuken en een groot aantal zes-persoons tenten waar we per tweetal gebruik van kunnen maken. Ook in het Advanced Base Camp kunnen we gebruik maken van vaste tenten. We krijgen heerlijk lokaal eten voorgeschoteld waarna iedereen gelijk z'n tent opzoekt.

© Thijmen Piek

Gedurende de volgende dagen acclimatiseren we en maken we verschillende tochten. Zo beklimmen we Petrovsky Peak (4700m) en verkennen we de route naar het ABC. Op de 'Travelers Pass' hebben we voor het eerst uitzicht op het onderste deel van de route naar de top, indrukwekkend!

© Thijmen Piek

Op 1 augustus starten we met de volgende etappe: de acclimatisatietrip op Lenin Peak. In vier dagen klimmen we naar kamp 2 op 6100m, we overnachten in ABC (4400m) en in kamp 1 (5300m). We vertrekken met een lichte rugzak vanuit BC naar ABC, de rest van ons materiaal wordt per ezel vervoerd. Na twee overnachtingen in ABC vertrekken met tent, eten en al ons klimmateriaal naar kamp 1. Op dit deel van de route bevinden zich grote gletsjerspleten en seracs, aan touw klimmen is hier een must! Ondanks de hoogte en sneeuw wordt het erg heet door de felle zon, het wordt al snel duidelijk waarom de gletsjerkom de 'Fryingpan' heet. In kamp 1 zetten we de tent op en besteden de hele middag aan het smelten van sneeuw, eten en drinken. Op deze hoogte is het van groot belang om veel te drinken, door het ademen in de ijle droge lucht verlies je veel meer vocht dan op zeeniveau.

© Thijmen Piek

De volgende ochtend worden we redelijk fit wakker, zouden we toch goed geacclimiseerd zijn? Nu blijkt dat niet iedereen zich goed kan aanpassen aan de hoogte, een aantal teamleden besluit om in kamp 1 te blijven of zelfs af te dalen. Met een lichte tas vertrekken wij naar kamp 2. Via de brede sneeuwgraat klimmen we gestaag omhoog, Ondanks de bijna lege tas is de steile helling onder het kamp een zware inspanning, met bonkend hoofd komen we stap voor stap hoger. Bovenaan vinden we het kamp, de half ingegraven tenten proberen zich klapperend staande te houden in de wind. Na een welverdiende pauze beklimmen we de 90m hoger gelegen Razdelnaya Peak, onze eerste 6000er is binnen! We verspillen hier niet te veel tijd, het is koud en het gaat steeds harder waaien. Tijd om af te dalen naar kamp 1!

© Thijmen Piek

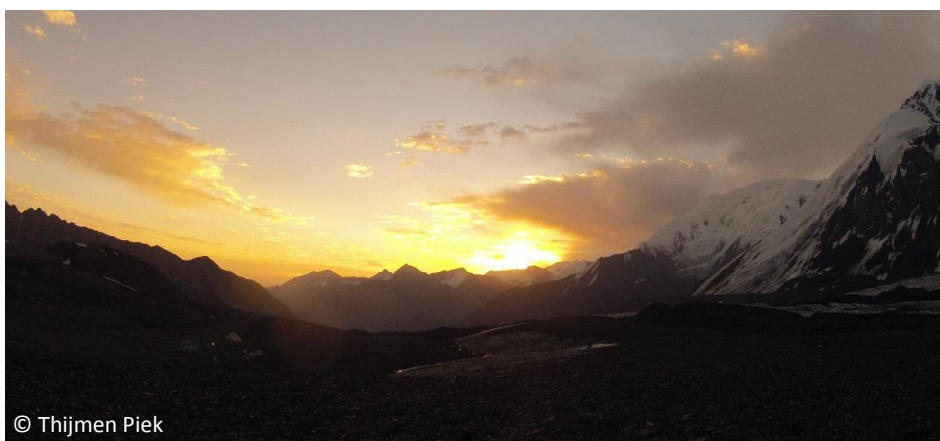

Na een tweede nacht in kamp 1 dalen we af naar ABC. Tent en eten laten we achter zodat we over een week met een lichtere tas omhoog kunnen. Met elke stap voelen we

ons sterker, met elke stap kunnen we meer zuurstof inademen. In ABC maken we ons gereed om nog dezelfde dag af te dalen naar BC. Ook nu laten we veel materiaal achter, alleen een slaapzak en matje gaan mee terug naar BC. Na alle voorspoedige dagen hebben we nu dikke pech. Na 2500m afdalen, vlak voor het basiskamp, verstapt Rim zich. Hij verstuikt hierbij zijn enkel... Na koelen in een stroompje lijkt het mee te vallen maar na een half uur later aangekomen te zijn bij het basiskamp, zit er een bult ter grootte van een tennisbal in zijn schoen.

“Ik verbaasde me, toen ik mijn voet uit mijn schoen haalde. Het deed ongelooflijk zeer, toen ik er door heen ging, maar het wandelen ging verder goed. Maar dit aanzicht was een beetje misselijkmakend. De arts van een naburig kamp werd opgetrommeld, en deze vertelde me dat ik minimaal drie dagen rust nodig had, voor ik weer kon lopen. En zeker zeven, voordat ik weer met een tas kon wandelen. Ik slikte, maar ik had het al beseft toen ik mijn voet zag. Hier eindigde het voor me.” *(Rim Lucassen)*

In BC houden we de weersvoorspellingen nauwlettend in de gaten. Het valt niet mee, er blijkt maar één goede dag te zijn voor een toppoging. Op deze dag moeten we voor de top gaan of omkeren. Na drie dagen rust kan Rim weer wat lopen maar verder gaan dan ABC is uitgesloten. Samen zijn we dit avontuur gestart en samen beginnen we aan het laatste deel van de expeditie. Na ABC ga ik echter alleen verder. Het risico wat Rim zijn enkel mee zou brengen bij een toppoging is simpelweg te groot. In ABC zijn 's middags de voorbereidingen in volle gang. Iedereen wil zo weinig mogelijk meenemen om een lichte tas te houden maar vanwege de slechte weersvoorspellingen moeten we op alles voorbereid zijn.

De volgende ochtend vertrekken we vroeg, iedereen is gespannen, hier hebben we op gewacht! Rim zwaait mij uit en blijft achter in ABC.

In kamp 1 blijkt dat een aantal tenten zijn weggewaaid! Gelukkig staat onze tent nog op zijn plaats. Door de komvormige bergwand staat er een interessante wind in het kamp. In de middag waaien er verschillende tenten weg van andere teams, eentje komt zelfs weer omhoog de helling op. Na het gebruikelijke smelten van sneeuw, veel thee drinken en noodles eten maken we een plan voor morgen. Een aantal teamleden besluiten om af te zien van de top maar willen wel heen en weer naar kamp 2. Dit geeft mij de mogelijkheid om toch een tent met iemand te delen en zo een lichtere tas te houden. De tenten van kamp 1 nemen we namelijk mee naar kamp 2. Hier brengen we de laatste nacht door voor de topoging.

Na een voorspoedige klim naar kamp 2 begint het weer opnieuw; tent opzetten, sneeuw smelten, thee drinken en proberen iets te eten. Op deze hoogte neemt de eetlust al sterk af, toch moeten we proberen iets naar binnen te werken. In kamp 2 waait het nog harder dan de eerste keer. Voor de tent graven we een diep gat en bouwen er een sneeuwmuur omheen om te voorkomen dat hij al te veel wind vangt. Het plan is om 's ochtends om 4 uur te vertrekken, als het weer goed genoeg is.

“De gehele nacht blijft het echter te keer gaan, elk half uur word ik wakker en ik accepteer al half dat dit niet goed genoeg is. Om half vier komt Andrey, onze instructeur, echter toch met het voorstel om te gaan. Er is een kans dat de wind afneemt, zo niet dan gaan we terug.”

“Als ik de tent uit stap heb ik alles aan wat ik bij me heb aan kleding. Donshandschoenen en een bivakmuts moeten voorkomen dat ik bevriezingen oploop. Met een windsnelheid van 70 km/u ontstaat er een windchill van -40 graden celcius. Stap voor stap worstelen we ons omhoog, voorover gebogen over de stokken. Een stap vooruit resulteert in een stap opzij. Ademen gaat moeizaam, zeker met een bivakmuts op. Het zicht is slecht, sneeuw giert ons om

de oren. Gelukkig komt de zonsopkomst steeds dichterbij. Als de horizon eindelijk zichtbaar wordt ziet het er verontrustend uit, donkere wolken worden zichtbaar. We gaan terug!”

We hebben een boel geleerd, en veel ervaren. Je kunt nog zo getraind zijn, goed geacclimatiseerd zijn en willen gaan voor de top. Als klimmer heb je echter niets te zeggen over het weer, en zit een ongeluk in een klein hoekje. Je kunt er hoogstens rekening mee houden en je planning er op aanpassen. Dat hebben we gedaan, zelfs die ene goede dag was uiteindelijk niet goed genoeg.

Deze hele expeditie was een schat aan nieuwe ervaringen en vooral heel leerzaam. We hebben deel mogen uitmaken van een internationaal team waar we goede contacten aan hebben over gehouden. Het was een geweldige ervaring, een waar we zeer dankbaar voor zijn.

Deelname aan International Youth Expedition 2013 Peak Lenin 7134m, georganiseerd door UIAA Global Youth Summit onder leiding van Alexander Zaidler (Ukrainian Mountaineering Federation) en Vladimir Komissarov (President of Kyrgyz Alpine Club).

Thijmen Piek
Lid NKBV en Groninger Studenten Alpen Club

thijmenpiek@gmail.com
06-13683712

Reigerstraat 19
9714 EV Groningen